

Euroopan rajat

Euroopan kaakkoisraja lipuu nykyään yhä idemmäs. Kouluaikaisen karttakirjani mukaan Euroopan ja Aasian raja kulkee Välimereltä Bosporinsalmen läpi Mustallemerelle, josta se jatkuu Kaukasusvuoria pitkin Kaspienmerelle ja edelleen Ural-jokea seuraten Ural-vuoristoon. Tämän mukaan esimerkiksi Kaukasian maat Georgia, Armenia ja Azerbaidžan jäävät Aasian puolelle samoin kuin Israel. Perinteiseen Eurooppaan kuuluu 50 valtiota.

Erilaiset eurooppalaiset organisaatiot venyttelevät kuitenkin perinteisiä Euroopan rajoja. Ihmisoikeuksia ja demokratiaa valvovaan Euroopan neuvostoon kuuluu nyt 47 maata. Joukossa on kolme Euroopan ulkopuolista, Armenia, Azerbaidžan ja Georgia. Lisäksi Israel tarkkailee. Valko-Venäjä on ymmärrettävistä syistä pidetty EN:n ulkopuolella. Venäjän jäsenyyttä voi vain kummastella.

Euroopan jalkapalloliitto UEFA on haalinut myös maanosan ulkopuolisia maita mukaan, itäisimpänä Kazakstan. Kai mukaan hinkuvat kohta myös Turkmenistan ja kumppanit. Aasian maiden hinku Euroopan jalkapalloon vaikuttaa kummalliselta, koska täältä on ylivoimaisesti vaikeinta päästä MM-kisoihin. UEFA:n jäsenenä on myös muutama valtioton perustajaliitto, erikoisimpana Färsaaret.

Innokkain Euroopan laajentaja on kuitenkin Euroopan yleisradiounioni EBU, jonka näkyvin saavutus on vuosittaiset euroviisut. EBU:un kuuluu yleisradioyhtiöitä 55 maasta. Näistä Euroopan ulkopuolisia on peräti kymmenen. Mukana on Kaukasian maiden lisäksi Välimeren rantavaltioita. Onkohan Ranska värvännyt ne äänestämään ranskalaista rallatusta?

Rooman sopimuksella perustetun Euroopan talousyhteisön tavoitteet olivat ylevät. Sidotaan Euroopan maat, eritoten Saksa ja Ranska, taloudellisesti niin tiukasti toisiinsa, ettei niiden johtajien kannata enää uhota sodalla. EEC-arkkitehdit, entisten verivihollisten edustajat Konrad Adenauer ja Robert Schuman toimivat poikkeuksellisen ennakkoluulottomasti. Euroopan talousyhteisöstä tuli EU:lle pitävä perusta.

Euroopan Unioniin kohdistuu idästä myös kova hinku. Unioniin kuuluu nyt 28 hyvin erilaista jäsenvaltiota. Eri vaiheisiin päässeitä uusia jäsen ehdokkaita on yhdeksän. Islantia lukuun ottamatta ne sijoittuvat Euroopan itäosiin. Eniten tunteita kuumentaa Turkki. Maan väkiluku on nyt lähes 80 miljoonaa, ja se kasvaa nopeasti ylittäen 100 miljoonan rajan jo noin 15 vuoden kuluttua. Se mietityttää EU:n johtajia.

No, mannerten rajoja ei lopultakaan voi vetää kartan mukaan. Kulttuuriin, arvoihin ja elämäntapaan liittyvät syyt määräävät enemmän. Taustalla on myös ihmisoikeuksiin ja uskonnonvapauteen liittyviä asioita. On selvästi huomattavissa, että Euroopan reunamilla halutaan irti tiukasta islaminuskonnosta. Ongelma vaan on, että siihen uskonlahkoon voi liittyä, mutta siitä ei voi erota.

Omat populistimme mollaavat EU:ta. Ennen haukuttiin pomoa ja sitten kuntaa. Kun nämä eivät enää riittäneet, kiukku kohdistettiin valtioon. Onneksi nyt löytyy vieläkin suurempi mörkö, jonka syyksi voi pistää vaikkapa Perniön taannoisen tulvan. Haukutaan EU:n muhkeaa virkakoneistoa. Jörn Donner totesi kerran viisaasti, että sota Euroopassa maksaisi moninkertaisesti minkä tahansa hallinnon kustannukset.

Vaikka EU ja Eurooppa kuulemma ovat niin mätiä, miksi ihmiset ja valtiot etelästä ja idästä haluavat kuulua siihen?

pajen